

erne vil være i en anden situation end inden for rigsfællesskabets rammer, hvor vi gradvis, men sikkert kan udvide til det selvstyre, som jeg tror mange kan se for sig, og som vi på sin vis fra den danske regerings side føler er en naturlig udvikling.

Hr. Jóannes Eidesgaard sagde for mig noget meget principielt om frihedsbegrebet og frihedsprincipperne. Hr. Jóannes Eidesgaard talte om ansvar og frihed og talte om det reelle frihedsbegreb, og det kan jeg godt genkende. For den personlige frihed er jo hul, hvis man ikke har tryghed at have den i. Min påstand er, at man ikke er fuldstændig fri, hvis man er arbejdsløs; man er ikke fuldstændig fri, hvis man er socialt utryk, man er ikke fuldstændig fri, hvis man ikke kan se sin fremtid, ikke har et reelt håb om, hvor man skal hen. Så er man ikke fri. Det kan godt være, der står frihed på papiret, men man er ikke fri reelt. Derfor deler jeg det frihedsbegrebs indhold, som hr. Jóannes Eidesgaard her nævnte.

Vi skal finde en løsning, og jeg er sikker på, at vi vil finde en løsning, og den danske regering er klar, når man fra færøsk side er klar. Vi har så småt forberedt os. Det er også det, der har været vejledende i den del af min åbnings-tale, som omhandlede Færøerne.

Jeg ser frem til et godt samarbejde. Jeg ser frem til, at vi gør det grundigt. Jeg ser frem til, at vi kommer igennem alle dele af vort rigsfællesskabs og vore to samfunds anliggender, så ingen kan sige, når vi til sin tid er nået frem til en konklusion: Her var noget, de glemte; her var noget, de ikke havde forudset; her var noget, de ikke havde overvejet. Vi skylder denne generation og de kommende generationer af færinger og danskere at gøre os umage, tage os den fornødne tid og være meget omhyggelige med at gennemarbejde et holdbart løsningsresultat.

Med hensyn til dansk indenrigspolitik må vi jo sige, at det har været en debat i dag, som både har været præget af holdninger, har været præget af værdier og har været præget af en række konkrete emner.

For denne regering ligger det fuldstændig klart, at denne regering bygger på et menneskesyn og et værdigrundlag, som vi forhåbentlig – og jeg kan se det bekræftet i dag – deler med flere partier.

Jeg siger det, fordi det er vigtigt at gøre sig klart, at hvis man ikke i politik har et værdigrundlag, hvorfor er man så egentlig politiker?

Den, der går efter magten for magtens egen skyld, er i den situation, at så er alle veje derhertil sådan set ligegyldige.

Man skal med andre ord have et værdigrundlag for at vælge, hvilken vej man vil bruge for at nå sit mål, og det er måske det, det kniber for enkelte partier at gøre sig klart lige i øjeblikket. Derfor var det godt, at vi i dag fik en værdidebat om menneskesyn, om forholdet til dem, der kommer fra fremmede lande, selv om jeg ikke skal skjule, at jeg var lidt skuffet over, at der var to partier, som ikke meldte, hvor de stod. Det havde jeg gerne set; det havde været klædeligt.

Så vil jeg gerne sige et par ord om regeringens arbejdsmetode og dernæst om det politiske foran os:

Regeringens arbejdsmetode har siden 1993 været, at det ikke alene var et spørgsmål om at lovgive for i morgen, men også for i overmorgen, at de politiske handlinger, vi lagde op til, og de politiske resultater, vi lagde frem, ikke alene skulle holde næste år, men også skulle tage fat på de næste 5 år, 8 år og længere frem. Det har vi en gang imellem fået skældud for.

Men det har ikke ændret vores grundsyn, at politik handler om at styre samfundet fri af færer, af skibbrud, af risiko for nye storme. Hvis vi kan se, der er forhindringer foran os, som vil ramme uskyldige mennesker i vores land, så skal vi have modet til at ændre gamle regler, hvis vi ved, at fastholdelse af gamle regler bringer mennesker i vanskeligheder.

Det har vi gjort, når tilfældet omhandlede arbejdsmarkedet; det har vi gjort, når tilfældet omhandlede efterlønnen. Hvis det var nødvendigt at sikre efterlønnen i fremtiden ved at ændre den, ja, så ændrede vi efterlønnen.

Derfor er jeg lidt ked af, at fru Ulla Tørnæs på Venstres vegne tog det emne op, for der er ikke noget at komme efter, vil jeg sige til fru Ulla Tørnæs. Efterlønsbeviset blev stillet i ud-sigt før folketingsvalget, efterlønsbeviset blev gennemført efter folketingsvalget, indholdet af efterlønsbeviset er fuldstændig klart. Det er nemlig sådan, at på det står, hvad man kan regne med, uanset om man bliver syg lidt senere, uanset om man bliver arbejdsløs lidt senere. Man ved, hvad man har.

Efterlønnen er reddet. Jeg er ikke helt sikker på, at det egentlig var Venstres målsætning, og derfor vil jeg være lidt forsigtig med at tale for meget om det med løfterne, for så bliver der en